

Medlem for 1ste Kreds fremsatte, interesserede mig, ikke alene, fordi der dog deri rummedes en Tilslutning til mit Krav til Regeringen om at bekendende Kulør med Hensyn til, hvad den egentlig vil i Arbejdsløshedsspørgsmaalet, særlig overfor Industriene, men ogsaa, fordi det ledede den højtærede Socialminister ind paa en Udtalelse, som ikke er uden Interesse. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds gjorde opmærksom paa, at man jo kunde gaa Toldvejen; han inviterede den højtærede Socialminister. Jeg tvivler ikke om, at den Haand, her blev rakt ud, vil føles baade kold og klam; derfor tog den højtærede Socialminister heller ikke imod den, men afviste Spørgsmaalet som en af de Veje, man ikke kunde befærde, fordi det var praktisk umuligt.

I øvrigt vil jeg gerne sige til den højtærede Socialminister, at jeg paaskønner den fredelige, næsten fromme Tone, hvori Socialministeren behandlede disse Spørgsmaal, og det er sikkert heldigt for en saglig og forstandig Løsning; men Naturen var nu een Gang ved at gaa over Optugtelsen, da Ministeren kom ind paa Spørgsmaalets Enkeltheder. Det, som Regeringen skylder baade Arbejdsgiverne og Arbejderne Oplysning om i Øjeblikket, det er, om den er i Stand til at fremsætte et Forslag, som virkelig kan lette de store Vanskeligheder, vi staar i. Dersom den ikke er i Stand dertil, vil dens Medlemmers egne store Ord fra den Tid, de var i Opposition, vende sig imod dem. Det har jeg ingen Grund til at være ked af, det kan vort Parti jo heller ikke beklage. Men der er noget, der er værre, og det er, at Erhvervene har en berettiget Forventning til den høje Regering; de kan ikke andet, fordi de maa forudsætte, at den høje Regering vil gøre Forsøg paa at indfri sine store Løfter og de Forventninger, man maatte nære til den i Henhold til dens Opposition i Aarene 1921—24. Nu faar vi at vide i Anledning af dette lille Forslag, som jeg for øvrigt paa et meget væsentligt Punkt kan slutte mig til, og som jeg fremdeles haaber der maa komme noget ud af, at den højtærede Landbrugsminister i Dag i Folketinget har fremsat et andet Forslag, som jeg antager er et udmærket godt Forslag, og som beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Laan til Arbejder, der skulde gennemføres paa Landet. Det er alt sammen udmærket, men det er Smaating i Sammenligning med det hele; og kan man ikke noget i det store Spørgsmaal, saa sig det hellere til Erhvervene, og lad Erhvervene forhandle ind-

byrdes. Deri er jeg enig med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds.

Schovelin: Jeg føler mig ikke overrasket af, at det ærede 7de Medlem for 6te Kreds mente øjeblikkelig at maatte tage en Forvaring overfor min Udtalelse om Handelspolitik, respektive aktiv Handelspolitik. Jeg kender godt visse Venstrepolitikere — ikke dem alle, men visse af dem —, der er som Told, der lugter Kristenblod, saa snart der blot er Tale om noget, man kan henhøre til Told; saa har vi dem straks i Harnisk. Der er jo hos H. C. Andersen beskrevet en Mand, som ikke kunde taale at se Degne. Den Fejl har Venstre nu ikke haft, derimod har de øjensynlig den Fejl, at de ikke kan taale at høre Tale om Told. Nu skal jeg trøste det ærede Medlem med, at aktiv Handelspolitik eller Handelspolitik er ikke ganske ensbetydende med Told. Det kan meget vel være, at de Toldsatser, der stilles op, gennem Traktatforhandlingerne forsvinder. De høje Toldsatser, som staar paa Papiret rundt omkring i Verden, hvor man har dobbelte Toldtariffer, gælder ikke undtagen overfor ganske enkelte Lande, saa man behøver ikke at være saa bange for dem, men de har bevirket, at man under Forhandlinger med andre Lande kunde opnaa Fordele for sig selv.

Det er mig i og for sig en stor Fristelse at komme nærmere ind paa, hvad den højtærede Socialminister svarede paa mine Bemærkninger, men jeg giver ham Ret i, at Tidspunktet er ikke særlig egnet til at komme ind paa en stor principiel Debat. Jeg skal da blot udtale min Glæde over, at den nuværende Regering og da specielt den højtærede Socialminister er i den Grad præget af Resignation. Resignation har aldrig været en Egenskab, jeg har bemærket var fremragende hos dette Parti, men ogsaa denne Dyd ønsker det nu at tilegne sig. Det gaar omvendt af Eventyret. Saa længe Socialdemokraterne var i Opposition, kom de altid frem med Brus af Fjedre som stolte Svaner. Men i Eventyret er det den grimme Ælling, der forvandler sig til en stolt Svane. Her er det noget andet, her er det de stolte Svaner, som efterhaanden bliver forpjuskede Ællinger, som er glade over at hytte sig, gaa stille, og i Stedet for det store, ophøjede, det sociale Program er vi kommet ned til det overkommelige. Det overkommelige, det er blevet Valgsproget og Signaturen for den socialdemokratiske Regering.

Saa ønsker jeg blot rent personlig at sige til den højtærede Socialminister, at naar han bebrejdede mig, at jeg er ensidig